

Pregària... i invocació

Vull començar aquest cop amb unes cites evangèliques de to esperançador, pel que fa a la pregària. Llegeix-les amb atenció.

- **Mt 21,22:** *Tot allò que demanareu en la pregària amb fe, ho rebreu.*

- **Mc 11,24:** *Per això jo us dic: tot allò que demaneu en la pregària, creieu que ja ho teniu concedit, i ho rebreu.*

- **Jn 14,13:** *I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, jo ho faré; així el Pare serà glorificat en el Fill.*

- **Jn 15,16:** *No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres i us he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, i un fruit que duri per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà.*

- **Jn 16,23:** *Aquell dia no em fareu cap més pregunta. Us ho ben asseguro: tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell us ho concedirà.*

I “la mare de totes les cites” sobre la pregària, de sobres coneguda:

- **Mt 7, 7-11:** *Demaneu, i Déu us donarà; cerqueu, i trobareu; truqueu, i Déu us obrirà; perquè el qui demana, rep; el qui cerca, troba, i a qui truca, li obren. ¿Qui de vosaltres, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra? O bé, si li demana peix, li donarà una serp? Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen.*

Sembla que està clar, i que són frases esperançadores, ¿oi? De totes maneres convé descartar una possible actitud “infantil”, i no convertir la pregària de petició, la invocació, en un llistat de peticions, com qui fa la carta als Reis, i ja està. Potser la cosa és una mica més profunda. De moment, a la cita anterior de Mateu, Lluc introdueix un altre element: *Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen*

(Lc 11, 13)

I afegeixo un parell de cites més:

- **Mt 6, 7-8:** *Quan pregueu, no parleu per parlar, com fan els pagans: es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar. No sigueu, doncs, com ells, que bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu.*

- **Lc 12, 30:** *Això, tots els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare ja sap prou que en teniu necessitat.*

¿Què és el que vull destacar amb això? Simplement una idea que considero important: a la pregària vaig a invocar allò que necessito (¡que no sempre és el que vull!). No es fàcil d'acceptar, però aquí cal tornar a insistir en l'actitud de “deixar-se fer”, clau important per a la pregària.

M'agrada completar la frase de Mateu 7,7 (“*demaneu i Déu us donarà ...*”) amb aquesta altra: *Encara que a vegades el que se'ns dóna no és el que hem demanat, ni el que trobem és allò que estàvem buscant, o la porta que se'ns obre és una altra que no esperàvem.*

En la pregària, em poso a disposició. I repeteixo: **allò que vull no sempre es allò que necessito**

1. **Sento que sóc en la presència del Pare...**

2. ... i **li invoco el que realment necessito**. Ell ja ho sap, millor que jo.

3. No està de més que demani l'**Esperit Sant**... durant una bona estona... Seure's per pregar així és tot un compromís...

